

Antoni Maryniak urodził się 27 IV 1960 r. w Grochowie, gmina Tuszów Narodowy, w powiecie mieleckim. Był synem Henryka i Stanisławy z domu Ciemięga. Absolwent Liceum Zawodowego w ZST w Mielcu, maturę zdał w 1979 r. Ukończył Szkołę Główną Służby Pożarniczej w Warszawie i Wyższą Oficerską Szkołę Pożarnictwa (1983) z tytułem inżyniera pożarnictwa i pierwszym stopniem oficerskim. Podczas pobytu w stolicy, jak wielu innych podchorążych, uczestniczył w strajku tej szkoły. Od 1 IX 1983 r. do 30 VI 1992 r. pracował jako oficer w Komendzie Rejonowej Państwowej Straży Pożarnej w Mielcu. 7 VII 1992 r. został powołany na stanowisko Komendanta Rejonowego Państwowej Straży Pożarnej w Mielcu, a 1 I 1999 r. – w związku z reformą

administracyjną i powstaniem powiatów – Komendanta Powiatowego PSP w Mielcu. Ukończył Akademię Spraw Wewnętrznych w Warszawie z tytułem magistra. (Napisał pracę magisterską pt. Kulturotwórcza rola Ochotniczej Straży Pożarnej w Mielcu.) Kierując mielecką Komendą PSP, znacząco przyczynił się do jej dynamicznego rozwoju i unowocześnienia form pracy. M.in. doprowadził do powstania Jednostek Ratowniczo-Gaśniczych Nr 1 i Nr 2, otrzymania sztandaru przez KR PSP (29 IX 1996 r., pierwszy w województwie), rozbudowy i modernizacji zespołu obiektów PSP przy ul. H. Sienkiewicza, komputeryzacji oraz wyposażenia jednostek w nowoczesny sprzęt ratowniczy i gaśniczy. Miał także duży wpływ na rozwój i unowocześnienie działalności Ochotniczych Straży Pożarnych w powiecie mieleckim. Dowodził szeregiem akcji ratowniczych i gaśniczych. W czasie wielkiej powodzi w 1997 roku skutecznie koordynował działaniami i dowodził oddziałami ratowniczymi na wałach rzek Breń i Wisła, dzięki czemu uratowano wielu ludzi, a także zagrożone powodzią mienie. W 1998 roku dowodził niebezpieczną akcją ratowniczo-gaśniczą w zakładzie Linde Gaz produkującym gaz propan-butan. Rok później dowodził akcją likwidowania dużego pożaru na terenie Specjalnej Strefy Ekonomicznej w Mielcu. W 2001 roku w czasie kolejnej powodzi kierował całością działań ratowniczych na terenie powiatu mieleckiego. Jego decyzje i rozważa przyczyniły się do skutecznego zabezpieczenia wałów przeciwpowodziowych. Nieprzeciętne dokonania sprawiły, że wielokrotnie awansowano go, aż do stopnia starszego brygadiera. Wyróżniony został za swoje zasługi: m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotym Medalem za Zasługi dla Pożarnictwa, Złotą Odznaką za Zasługi w Zwalczaniu Powodzi, Srebrnym Medalem za Zasługi dla LOK i Brązową Odznaką „Zasłużony dla Ochrony Przeciwpożarowej”. Zmarł nagle 22 VI 2002 r. Spoczywa na cmentarzu parafialnym w Tuszowie Narodowym. Wyjątkową postacią st. bryg. mgr. inż. A. Maryniaka upamiętniono marmurową tablicą, która znajduje się przed budynkiem KP PSP w Mielcu. Umieszczono na niej słowa, które najpiękniej oddają charakter służby pożarniczej Antoniego Maryniaka: *Kto inny ma laur i nadzieję, ja jeden zaszczyt być człowiekiem.*